

самъ дошелъ, ѿ кждѣ ѡи-
вамъ.

15 Вше по плоти судите,
азъ не судимъ никомъ.

16 И ако азъ судимъ, сѣдо-
мой ѣ истиненъ: защото
не самъ самъ, но азъ ѿ О-
тца който ме ѣ пратилъ.

17 И ѿ въ законатъ вашъ
ѣ писано, зашѣ на двѣма
человѣцъ свидѣтельство то
ѣ истинно.

18 Изъ самъ който свидѣ-
тельствывамъ за себе си, ѿ
свидѣтельствыва за мене ѿ
Отца който ме ѣ пратилъ.

19 И говореха мѣ: гдѣ ѣ
Отецъ ти; ѡ говори Ис-
сѣсъ: нито мене знѣете
нито Отца моего: ако въ
знали мене, знали бы ѿ
Отца моего.

20 Тѣа словеса ѿзговори
Исѣсъ въ сокровище то цер-
ковно, като оучеше въ цер-
ква та: ѿ никой го не фа-
на, защото іоще не мѣ бѣ-
ше дошелъ часѣ.

21 И рече имъ пакъ Исѣсъ:
азъ ѡивамъ, ѿ ще да ме
потрасите, ѿ въ грѣхатъ
вашъ ще да оумрете: ѿ
гдѣто азъ ѡивамъ, вше не
можете да дойдете.

22 Говореха прочее Идѣе
те: да ли самъ ще да се оу-
бие; ѿ затока говори гдѣ-
то азъ ѡивамъ, вше немо-
жете да дойдете;

23 И рече имъ: вше сте ѡ

долни те, азъ самъ ѡ горни
те: вше сте ѡ тоа свѣтъ,
азъ не самъ ѡ тоа свѣтъ.

24 Рекохъ ви прочее зашѣ
ще да оумрете въ грѣхове
те си: защото ако не по-
вѣрвате че самъ азъ, ще да
оумрете въ грѣхове те си.

25 Говореха мѣ прочее кой
си ты; а Исѣсъ имъ рече:
азъ самъ онова, което ви
говоримъ ѡ край.

26 Многъ ѿмамъ за васъ
да дамъ ѿ да судимъ, но
онъ който ме ѣ пратилъ
истиненъ ѣ: ѿ азъ онова
щото самъ чѣлъ ѡ него, то-
ва ѿ говоримъ въ свѣтътъ.

27 Не раздѣха зашѣ за
Отца имъ говореше.

28 Рече имъ прочее Исѣсъ:
когато вознесете ѡна че-
ловѣческаго, тогава ще да
раздѣте че самъ азъ: ѿ ѡ
самосебе не правимъ нищо,
но каквото ме ѣ надчилъ
Отецъ мой, това говоримъ.

29 И онъ който ме ѣ
пратилъ, съ мене ѣ: не ме ѣ
ѡставилъ самъ Отецъ, за-
щѣто азъ всегда правимъ
онова щото ѣ немъ оуго-
дно.

30 Като дамъше той тѣа
(словеса), мнозина повѣро-
вахъ въ него.

31 Говореше прочее Исѣсъ
на Идѣйте, който повѣро-
вахъ въ него: ако вше до-
стойте въ слово то мое,